

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gnoti Seautón, Sive Arnoldi Geulincs Ethica

Geulincx, Arnold

Lugd. Batav., MDCLXXV

De Fructu Humil. &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48728](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48728)

Argumentum,

§. 13. De Fructu Humilitatis, una cum
Compendio totius Libelli.

Libellus hic conscriptus est de Humilitate, non tamen ita inscriptus est, idque ob rationes bonas. Et est necessarium, ut qui de Virtutibus Cardinalibus dicturus sit, re ipsa de Humilitate præcipue dicat. Probatur autem quatuor modis (nec plures videntur esse) nos humiles esse debere, seu sine curâ & contemplatione nostrum, nostræve felicitatis: Primum ex definitione virtutis duæ probationes sumuntur: cum enim virtus sit amor Rationis, demonstratum est amorem non posse esse in duos, & per consequens amorem Rationis non admittere amorem nostrum. Secunda Ratio, ut quæ lex sit, non posse

ama-
veniunt: nimirum illi præposterè pii, qui parumper sunt Ethices periti, & nihilo secius (ut id genus hominis evenire assolet) cæco Impetu, & fervido sed imprudenti zelo ducuntur, audentque alios omnes pro illusoribus, & nequaquam piis atq; probis habere, qui res Ethicas non ita proponunt, quemadmodum illi eas sibi sine Ratione, penicillo hujus aut illius vanæ & confusæ imaginationis, in animo suo depingi curaverant, atque adeo *initiari* nihil aliud est quam Ethices esse peritum: qui enim *initiati* sunt, emblemata hoc, & quæ alibi in hoc libello passim occurrunt, se cum facile & rectè interpretabuntur.

amari, si nos ipsos amemus; lex enim qua
lex non respicit bonum ejus, cui lata est,
sed Obligationem: Hæ ergo sunt duæ pro-
bationes. Tertia desumitur ex definitione
& essentiâ nostrum, quæ definitio in inspe-
ctione nostrum continetur, ex qua con-
clusum est, nos nihil valere ergo & nihil
debere veile, hoc est, omnem sui curam
abjicere. Quarta probatio est ex essentiâ
Dei, hic enim essentialiter Dominus est,
hic solus potest de felicitate suâ despiciere,
nobis serviendum est, vide pag. 160.

Alterum Libelli Compendium.

Volo facere quod jubet Ratio (probus
sum) ideo ausculto quid dicat Ratio
(diligens sum) ideo facio etiam quod dicit
Ratio (obediens sum) ideo etiam id unum
facio (justus sum) ideo denique nullâ mei
curâ ducor (humilis sum.) Cum ausculto
Rationem, avertō me à rebus externis,
converto me intra me (Partes diligentia
notantur.) Cum facio quod dicit Ratio,
& ago quod jubet, & omitto quod vetat
(partes obedientia notantur.) Cum id
unum ago, non plus non minus ago (par-
tes justitia denotantur, quarum altera pu-
ritas, altera perfectio vocatur.) Ut mei in-
curiosus sim, meipsum inspicio, & quia
hoc

hoc agens video me nihil posse, nihil etiam volo (Partes Humilitatis designantur, quarum altera inspectio sui, altera despectio vocatur.) Ut Rationem rectè percipiam, familiaritatem cum eâ in eo: vaco ei ubi facilis est, repeto quæ benè scio (hoc mihi adminiculum diligentiae meae est.) Ut faciam quia jubet Ratio, desuesco facere, quia jubent homines (hoc mihi adminiculum obedientiae meae est.) Ut id unum agam, naturam rerum considero, & non esse quid quod esse dicitur, cui vel tantillum desit & aut superet, firmissimè mihi imprimo (& nactus sum adminiculum aliquod Justitiae) ut mei incuriosus sim, constituo de præmio virtutis & poenâ peccati non laborare, totam actionem omissionemque meam ex lege Dei suspendere (& nactus sum adminiculum aliquod humilitatis.) Cum ausculto Rationem, tandem etiam percipio, quid dicat, & sapio (hoc diligentiae meae præmium est.) Cum id ago, quod jubet Ratio, liberor, & nemini jam amplius servio (hoc præmium obedientiae meae est.) Cum id unum ago, quod jubet Ratio satis ago & fatior (hoc præmium justitiae meae est.) Cum me ipse incuriosus desero, Deus ipse me recipit (hoc præmium humilitatis meae est.)

F I N I S.